

DECRET DEL 23-09-2015 PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT DE L'IMPOST SOBRE SOCIETATS.

Decret pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre societats

Exposició de motius

La Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, modificada per la Llei 17/2011, de l'1 de desembre, i la Llei 96/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, modificada per la Llei 19/2011, de l'1 de desembre, han configurat, durant els exercicis 2012 i 2013, la regulació de la imposició directa que recau sobre les rendes de les activitats econòmiques que obtenen les persones residents a Andorra.

El 24 d'abril del 2014, el Consell General va aprovar la Llei 5/2014, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb el qual es culmina la configuració del marc fiscal andorrà en matèria d'imposició sobre la renda. Aquest impost es configura com un tribut global que comprèn la totalitat de les rendes obtingudes per les persones físiques residents al Principat d'Andorra.

La Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques deroga, a través de la seva disposició derogatòria única, la Llei 96/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, el qual passa a integrar-se com una categoria de renda a l'impost sobre la renda de les persones físiques.

El 23 de juliol del 2014, el Govern va aprovar el Decret pel qual s'aprova el Reglament d'aplicació de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que inclou les disposicions necessàries per a l'aplicació de l'impost

sobre la renda de les persones físiques en la seva modalitat d'activitats econòmiques. Així, aquest Reglament conté la regulació, en virtut de la corresponent remissió de la llei de l'impost, dels aspectes formals, procedimentals i declaratius necessaris per fer efectiva l'aplicació de l'impost.

Atesa la derogació de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques i atès que el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques integra la regulació de les rendes obtingudes per persones físiques en les seves activitats econòmiques, és necessari adaptar el Reglament d'aplicació de la Llei 95/2010, de l'impost sobre societats, i la Llei 96/2010, de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, per tal que tinguin efectes únicament per a l'impost sobre societats.

Per tal de garantir la seguretat jurídica s'aprova novament el Reglament de l'impost sobre societats.

A proposta del ministre de Finances, el Govern, en la sessió del 23 de setembre del 2015, aprova aquest Decret amb el contingut següent:

Article únic

S'aprova el Reglament de l'impost sobre societats, que entrarà en vigor el mateix dia de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Reglament de l'impost sobre societats

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació

1. Aquest Reglament regula el desplegament de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats en relació amb les obligacions formals que han d'acomplir els obligats tributaris d'aquest tribut, així com el sistema de gestió, de liquidació i de control de l'impost.

2. El compliment de les obligacions establertes en aquest Reglament s'entén sense perjudici de les establertes en la Llei esmentada i altres disposicions que resultin aplicables.

Article 2. Obligats tributaris

Són obligats tributaris quan tenen la residència en territori andorrà:

- a) Les persones jurídiques.
- b) Les institucions d'inversió col·lectiva incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà.
- c) Entitats públiques, parapúbliques i de dret públic.

Els obligats tributaris d'aquest impost es designen abreujadament i indistintament amb les denominacions "societats" o "entitats" al llarg d'aquest Reglament.

Article 3. Entitats en règim d'atribució de rendes

Les rendes obtingudes per les societats civils, les herències jacents, les comunitats de béns i totes les entitats o els patrimonis autònoms regulats en l'article 31 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, corresponents a la

realització de les seves activitats econòmiques, s'atribueixen als seus socis, hereus, comuners o partícips segons les normes o els pactes aplicables en cada cas o a parts iguals en defecte d'aquestes normes i aquests pactes, i s'integren en l'impost sobre societats quan el soci, comuner o partícip sigui una persona jurídica.

Capítol segon. Entitats exemptes

Article 4. Règim de les entitats exemptes de l'impost sobre societats

Les entitats totalment exemptes a què es refereix l'article 8.1 de la Llei de l'impost disposen d'una exempció automàtica. No han de presentar la declaració de l'impost ni s'han de donar d'alta al Registre Tributari.

Article 5. Entitats parcialment exemptes

1. Les entitats parcialment exemptes a què es refereix l'article 8.2 de la Llei de l'impost s'han de donar d'alta al Registre Tributari de l'impost sobre societats i portar la comptabilitat d'acord amb el Pla general de comptabilitat d'Andorra. En cas que aquestes entitats no resultin obligades a portar comptabilitat, han de portar un registre d'ingressos i despeses on han d'anotar mensualment les partides d'ingressos i despeses corresponents.

Els ingressos i les despeses s'han de registrar seguint el principi de meritació que es preveu en la Llei de l'impost. Això implica que la imputació d'ingressos i despeses s'ha de fer en funció del corrent real de béns i serveis que els mateixos béns i serveis representin i amb independència del moment en què se'n produeix el cobrament i el pagament.

2. L'exempció afecta només les rendes derivades del compliment del seu objecte social o la seva finalitat

específica, incloses les derivades dels elements transmesos i afectes al dit compliment. No obstant això, els obligats tributaris a què es refereix l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei de l'impost estan totalment exempts de tributació per aquest impost quan els seus ingressos resultants d'activitats accessòries no emparades per l'exempció que preveu aquest precepte siguin inferiors a 10.000 euros anuals.

3. Sense perjudici que optin per tributar en aplicació del règim d'entitat parcialment exempta, aquestes entitats han de presentar la declaració de l'impost per les rendes exemptes i les no exemptes.

4. Per aplicar l'exempció parcial prevista en aquest article, l'entitat prèviament inscrita en qualitat d'entitat parcialment exempta al Registre Tributari de l'impost sobre societats ha de comunicar anyalment al Ministeri de Finances la seva opció pel règim referit, mitjançant la presentació de la declaració censal corresponent en el moment de la presentació de la declaració a què fa referència l'article 34.

Capítol tercer. Imputació temporal. Inscripció comptable d'ingressos i despeses

Article 6. Conceptes generals

1. En termes generals, els ingressos i les despeses s'imputen en el període impositiu en què es meritin, d'acord amb les regles que estableix el Pla general de comptabilitat, atenent el corrent real de béns i serveis que aquells ingressos i despeses representen, amb independència del moment en què es produeixi el corrent monetari o financer, i respectant l'adequada correlació entre els uns i els altres.

2. Les despeses que no s'hagin imputat comptablement en el compte de pèrdues i guanys o en un compte de reserves si així ho estableix una

norma legal o reglamentària, d'acord amb el que s'estableix en l'apartat 2 de l'article 19 de la Llei de l'impost, no són fiscalment deduïbles, llevat dels casos en què la Llei de l'impost de societats prevegi expressament incentius o despeses amb efectes fiscals que no hagin de quedar reflectits comptablement, sense perjudici de la necessitat d'esmentar l'incentiu específic en la memòria de l'entitat.

3. En el cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, les rendes s'entenen obtingudes proporcionalment a mesura que s'efectuïn els cobraments corresponents, llevat que l'entitat decideixi aplicar el criteri de la meritació.

Es consideren operacions a termini o amb preu ajornat les vendes i les execucions d'obra el preu de les quals es percebi, totalment o parcialment, mitjançant pagaments successius o mitjançant un sol pagament, sempre que el període transcorregut entre el lliurament i el venciment de l'últim o l'únic termini sigui superior a l'any.

4. En cas que s'utilitzi un criteri d'imputació temporal diferent del de la meritació, els obligats tributaris ho han d'incloure de forma detallada en la memòria en el moment de formular els comptes anuals de l'exercici.

Capítol quart. Règim d'operacions vinculades

Article 7. Operacions vinculades: aspectes generals

1. Quan els obligats tributaris efectuen operacions amb persones o entitats vinculades a ells, els són aplicables les disposicions de l'article 16 de la Llei de l'impost.

2. Les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades es valoren pel seu valor normal

de mercat, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei de l'impost.

3. El ministeri encarregat de les finances pot comprovar que les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades s'han valorat pel seu valor normal de mercat i pot fer, si escau, les correccions valoratives oportunes respecte de les operacions subjectes a aquest impost. El ministeri encarregat de les finances queda vinculat pel nou valor respecte a la resta de persones o entitats vinculades.

La valoració administrativa no pot generar per aquest impost una renda superior a la derivada de l'operació per al conjunt de les persones o entitats que l'hagin efectuat.

4. L'obligat tributari ha de facilitar al ministeri encarregat de les finances tota la documentació necessària del grup relativa a les operacions vinculades, als contractes i altres dades que permetin determinar el valor normal de mercat.

5. En el cas de retribucions de caràcter laboral que tinguin el seu origen en persones vinculades, s'entén que el seu valor de mercat es correspon amb la base per a la qual aquesta retribució cotitza al règim de la CASS.

Article 8. Sol·licitud d'assistència per a la determinació del valor de mercat

1. Els obligats tributaris que efectuïn operacions vinculades poden sol·licitar al ministeri encarregat de les finances la seva assistència per determinar i fixar el valor normal de mercat d'aquestes operacions abans que es duguin a terme.

Aquesta sol·licitud ha d'incorporar una proposta de valoració fonamentada en el valor de mercat, amb

una descripció dels fets i les circumstàncies de les operacions de què es tracti.

2. La sol·licitud de valoració ha de reflectir que totes les persones que hi tenen vinculació són coneixedores d'aquesta sol·licitud i l'accepten.

3. En el cas que hi hagi un grup, la sol·licitud ha d'anar acompanyada de la documentació que identifiqui el grup al qual pertanyi l'obligat tributari i de la documentació relativa a l'obligat tributari.

a) La documentació relativa al grup al qual pertanyi l'obligat tributari consisteix en:

– Una descripció de l'estructura organitzativa, jurídica i operativa del grup.

– Una identificació de les entitats que formen part del grup que efectuen operacions vinculades i que afecten les operacions fetes per l'obligat tributari.

– Una descripció de la naturalesa, la importància i els fluxos de les operacions vinculades entre les entitats de grup quan afecten les operacions fetes per l'obligat tributari, juntament amb els canvis relatius a períodes impositius o a liquidacions anteriors.

– Una descripció de les funcions exercides i dels riscos assumits per les entitats del grup quan afecten les operacions fetes per l'obligat tributari.

– Una relació de la titularitat de les patents, les marques, els noms comercials i altres actius intangibles quan afecten les operacions efectuades per l'obligat tributari, així com l'import de les contraprestacions derivades de la seva utilització.

– Una descripció de la política del grup en relació amb els preus de transferència que inclogui el mètode o els mètodes de fixació dels preus adoptats

pel grup i que en justifiqui l'adequació al principi de lliure competència.

– Una relació dels acords de repartiment de costos i els contractes de prestació de serveis entre entitats del grup quan afecten les operacions efectuades per l'obligat tributari.

– Una relació dels acords previs de valoració o els procediments amistosos celebrats o en curs relatius a les entitats del grup quan afecten les operacions efectuades per l'obligat tributari.

– La memòria del grup o, si no n'hi ha, un informe anual equivalent.

b) La documentació relativa a l'obligat tributari ha de contenir:

– Noms, cognoms, raó social o denominació completa, domicili fiscal, NRT de l'obligat tributari, si escau, i de les entitats amb les quals efectua les operacions, i una descripció detallada de la naturalesa, les característiques i els imports de les operacions.

– Una explicació relativa al mètode de valoració escollit, els motius, l'aplicació i el valor que en resulta.

– Criteris de repartiment de les despeses en concepte de serveis prestats conjuntament a favor de les entitats o les persones vinculades i, si escau, els corresponents acords de repartiment de despeses.

– Qualsevol informació rellevant que l'obligat tributari hagi requerit per determinar el valor de les operacions vinculades.

4. El ministeri encarregat de les finances analitza la sol·licitud i la proposta de valoració i demana, si escau, aclariments o informació complementària. El

ministeri encarregat de les finances pot acordar no admetre a tràmit la proposta, en especial quan:

a) La proposta de valoració manqui de fonament per determinar el valor de mercat;

b) Ja s'hagin desestimat propostes de valoració substancialment iguals a la proposta formulada;

c) Qualsevol altra circumstància que generi dubtes quant a la determinació del valor.

Tota denegació ha d'estar degudament motivada.

5. En un termini no superior a sis mesos a comptar de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada en qualsevol dels registres del ministeri encarregat de les finances o des de la data d'esmena a requeriment d'aquest ministeri, el ministeri encarregat de les finances ha de notificar a l'obligat tributari la decisió d'acceptar o de rebutjar la posada en marxa o l'aplicació del procediment que proposa. Si transcorre aquest termini sense que s'hagi produït una resolució expressa, la sol·licitud, quan s'hagi acompanyat d'una proposta raonada de valoració, s'entén estimada.

Article 9. Resolució de la sol·licitud

El ministeri encarregat de les finances, mitjançant una resolució, pot decidir:

a) Aprovar la proposta de valoració.

b) Aprovar una proposta de valoració que difereix de la proposta inicialment proposada amb l'acceptació prèvia de l'obligat tributari.

c) Desestimar la proposta de valoració formulada per l'obligat tributari.

Article 10. Acord previ de valoració

1. L'acord previ de valoració es formalitza en un document que inclou:

- a) Lloc i data de formalització.
- b) Nom, cognoms o raó social, domicili fiscal i número de registre tributari, si escau, de l'obligat tributari al qual es refereix la proposta.
- c) Conformitat de l'obligat tributari amb el contingut de l'acord.
- d) Descripció de les operacions a les quals es refereix la proposta.
- e) Elements essencials del mètode de valoració.
- f) Períodes impositius o de liquidació als quals s'aplica l'acord i la data d'entrada en vigor de l'acord.

2. El ministeri encarregat de les finances i l'obligat tributari han d'aplicar el que resulti de la proposta aprovada. En tot cas el ministeri encarregat de les finances pot comprovar la correcta aplicació de la proposta i, en cas contrari, ha de regularitzar la situació tributària de l'obligat tributari.

Article 11. Informació sobre l'aplicació de l'acord previ de valoració

L'obligat tributari ha de presentar, juntament amb la declaració de l'impost, un escrit relatiu a l'aplicació de l'acord previ de valoració aprovat que indiqui:

- a) Les operacions efectuades en el període impositiu o de liquidació a què es refereix la declaració i a les quals és aplicable l'acord previ.
- b) Els preus o els valors de les operacions en aplicació de l'acord previ de valoració.

c) La descripció, si escau, de les variacions de les circumstàncies econòmiques com a resultat de l'aplicació del mètode de valoració a què es refereix l'acord previ.

d) Les operacions efectuades en el període impositiu o de liquidació similars a les quals fa referència l'acord previ, els preus que s'han aplicat.

Article 12. Modificació de l'acord previ de valoració

1. Quan es doni una variació de les circumstàncies econòmiques establertes en l'acord previ de valoració, es pot modificar l'acord per adequar-lo a les noves circumstàncies econòmiques. Aquest procediment es pot iniciar d'ofici o a instància d'una part i s'ha de presentar una justificació de la variació de les circumstàncies econòmiques i la proposta de modificació que sigui procedent.

2. El ministeri encarregat de les finances, després d'analitzar la documentació, dicta una resolució motivada per estimar o no la proposta de modificació.

Capítol cinquè. Règim de determinació directa

Article 13. Base de tributació

1. La base de tributació en el mètode de determinació directa es determina d'acord amb el que disposa l'article 9 de la Llei de l'impost.

2. El resultat comptable es corregeix, si escau, mitjançant l'aplicació dels principis i els criteris de qualificació, valoració i imputació temporal recollits en els preceptes de la Llei de l'impost que donen lloc a la pràctica d'ajustos extracomptables.

3. Els ajustos extracomptables, positius o negatius, poden ser permanents o temporals segons reverteixin o no en períodes impositius posteriors. La informació corresponent a cada ajust

extracomptable, permanent o temporal, s'ha d'incloure de forma detallada en la memòria en el moment de formular els comptes anuals de l'exercici.

Article 14. Correccions de valor: normes comunes d'amortització d'elements patrimonials de l'immobilitzat tangible i intangible

Sense perjudici del previst a l'apartat 11, es considera que la depreciació dels elements patrimonials de l'immobilitzat material i intangible és efectiva quan sigui el resultat d'aplicar els coeficients d'amortització lineal que es deriven de la taula prevista a l'annex I de la Llei de l'impost.

1. És amortitzable el preu d'adquisició o cost de producció, exclòs, si escau, el valor residual.

2. Quan es tracti d'edificacions, no és amortitzable la part del preu d'adquisició corresponent al valor del sòl.

3. L'amortització es practica element per element. Tanmateix, quan es tracti d'elements patrimonials de naturalesa anàloga o sotmesos a un grau d'utilització similar, l'amortització es pot fer sobre el conjunt d'aquests elements, sempre que en tot moment pugui conèixer-se la part de l'amortització acumulada corresponent a cada element patrimonial.

4. Les instal·lacions tècniques poden constituir un únic element susceptible d'amortització. Es consideren instal·lacions tècniques les unitats complexes d'ús especialitzat en el procés productiu que comprenen edificacions, maquinària, material, peces o elements, inclosos els sistemes informàtics que, fins i tot sent separables per la seva naturalesa, estan lligats de forma definitiva per al seu funcionament i sotmesos al mateix ritme d'amortització, així com els recanvis vàlids exclusivament per a aquest tipus d'instal·lacions.

5. Els elements patrimonials de l'immobilitzat material comencen a amortitzar-se des de la seva posada en condicions de funcionament i els de l'immobilitzat intangible des del moment en què estiguin en condicions de produir ingressos.

6. Els elements patrimonials de l'immobilitzat material han d'amortitzar-se dins del període de la seva vida útil, és a dir, el període en què, segons el mètode d'amortització adoptat, ha de quedar totalment cobert el seu valor, exclòs el valor residual. Tractant-se d'elements patrimonials de l'immobilitzat intangible, la seva vida útil és el període durant el qual s'espera, raonablement, que produeixin ingressos.

7. Les marques, els drets de traspàs i els elements patrimonials de l'immobilitzat intangible que no tinguin una data certa d'extinció, s'han d'amortitzar d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 10 de la Llei de l'impost.

8. El preu d'adquisició originari de les aplicacions informàtiques es dedueix amb el límit anual màxim d'una cinquena part del seu import.

9. Quan les renovacions, ampliacions o millores dels elements patrimonials de l'immobilitzat material s'incorporin al dit immobilitzat, l'import dels mateixos elements s'amortitza durant els períodes impositius que restin per completar la vida útil dels referits elements patrimonials. A aquest efecte, s'imputarà a cada període impositiu el resultat d'aplicar a l'impost de les renovacions, ampliacions o millores el coeficient resultant de dividir l'amortització comptabilitzada de l'element patrimonial practicada en cada període impositiu, en la mesura en què es correspongui amb la depreciació efectiva, entre el valor comptable que aquest element patrimonial tenia a l'inici del període impositiu en el qual es van realitzar les operacions de renovació, ampliació o millora.

10. Quan les operacions esmentades en l'apartat anterior determinin un allargament de la vida útil estimada de l'actiu, aquest allargament s'ha de tenir en compte a l'efecte de l'amortització de l'element patrimonial i de l'import de la renovació, ampliació o millora.

11. En els casos en què la vida útil de l'intangible, el tangible i les inversions immobiliàries sigui diferent de la prevista a la taula de l'annex I de la Llei de l'impost, i l'obligat tributari apliqui un criteri d'amortització lligat a l'amortització real, s'ha de poder acreditar davant d'una acció comprovadora de l'Administració que el criteri d'amortització aplicat correspon a la depreciació efectiva dels elements.

Article 15. Correccions de valor: pèrdues per deterioració del valor dels elements patrimonials

1. Les pèrdues per deterioració dels crèdits derivades de les possibles insolvències dels deutors són deduïbles quan en el moment de la meritació de l'impost es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que hagi transcorregut el termini de sis mesos des del venciment de l'obligació.

b) Que el deutor estigui declarat en situació de suspensió de pagaments o fallida.

c) Que el deutor estigui processat pel delictes d'aixecament de béns.

d) Que les obligacions hagin estat reclamades judicialment o siguin objecte d'un litigi judicial de la solució del qual depengui el cobrament.

Les pèrdues respecte dels crèdits que s'esmenten tot seguit només són deduïbles si són objecte d'un

procediment judicial que versí sobre la seva existència o quantia:

- Els que deuen les entitats de dret públic o són fiançats per aquestes entitats.

- Els fiançats per entitats de crèdit.

- Els garantits mitjançant drets reals, pacte de reserva de domini i dret de retenció, excepte en els casos de pèrdua o depreciació de la garantia.

- Els garantits mitjançant un contracte d'assegurança de crèdit o caució.

- Els que hagin estat objecte de renovació o pròrroga expressa.

No són deduïbles les pèrdues per a la cobertura del risc derivat de les possibles insolvències de persones o entitats vinculades al creditor en els termes que preveu l'article 16, llevat del cas d'insolvència declarada judicialment.

2. No són deduïbles les dotacions basades en estimacions globals ni genèriques d'insolvències de clients i deutors.

3. El criteri disposat en els apartats 3 i 4 de l'article 11 de la Llei de l'impost és igualment aplicable a les participacions de societats que tinguin el caràcter de vinculades d'acord amb l'article 16 de la Llei esmentada.

Article 16. Provisions

Les entitats de nova creació també poden deduir les dotacions relatives a les despeses inherents als riscos derivats de garanties de reparació i revisió. En aquest cas el percentatge es determina atenent les despeses i vendes realitzades en els períodes impositius que hagin transcorregut.

Article 17. Eliminació de la doble imposició econòmica interna i internacional sobre participacions en beneficis d'altres entitats a través del mètode d'exempció

Els obligats tributaris han de presentar, conjuntament amb la seva declaració per l'impost de societats dels exercicis en els quals practiquin l'exempció prevista en l'article 20 de la Llei de l'impost, la informació següent en relació amb l'entitat directament participada:

- Identificació i percentatge de participació.
- Descripció de les activitats de la participada.
- Valor i data d'adquisició de les participacions, així com el valor teòric d'aquestes participacions en els fons propis d'altres entitats, referit tant a l'inici de l'exercici com al tancament de l'entitat que participa.
- Una prova que els dividends corresponen a rendes que han estat efectivament subjectes a un impost equivalent. Es consideren prova els comptes anuals de l'entitat participada, juntament amb la declaració i la liquidació que per l'impost equivalent s'hagi fet en el territori de la filial.

Article 18. Base de tributació en les entitats parcialment exemptes

1. Les entitats parcialment exemptes només han d'incloure en la seva base de tributació les rendes derivades de les explotacions econòmiques no exemptes.
2. No tenen la consideració de despeses deduïbles, a part de les previstes en l'article 13 de la Llei de l'impost, les següents:
 - a) Les despeses imputables, exclusivament, a l'obtenció de rendes exemptes.

Tractant-se de despeses imputables parcialment a rendes no exemptes, és deduïble la part de les mateixes despeses en la proporció que representin els ingressos obtinguts en les explotacions econòmiques no exemptes respecte dels ingressos totals de l'entitat.

b) Les quantitats que constitueixin una aplicació de les rendes; en concret, els excedents procedents d'operacions econòmiques el destí dels quals sigui el sosteniment de les activitats exemptes.

Capítol sisè. Règim especial de determinació objectiva

Article 19. Base de tributació

1. Els obligats tributaris la xifra de negocis dels quals en l'exercici immediatament anterior no superi els 300.000 euros es poden acollir al règim especial previst en aquest article.
2. No obstant el que es preveu en l'apartat anterior, per als casos d'obligats tributaris que desenvolupin activitats professionals, perquè es puguin acollir a aquest règim especial, la xifra de negocis a què es refereix l'apartat anterior és de 150.000 euros.
3. S'entén per "activitat professional" l'exercici d'una professió per a la qual es requereixi estar en possessió d'una titulació universitària.
4. En cas que l'obligat tributari exerceixi simultàniament activitats econòmiques i activitats professionals, el límit quantitatiu per a l'aplicació d'aquest règim especial és de 300.000 euros.
5. En el cas de les societats civils, les herències jacents, les comunitats de béns i totes les entitats o patrimonis autònoms regulats en l'article 31 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament

tributari, els socis de les quals optin pel règim especial de determinació objectiva, els límits quantitatius establerts en aquest capítol fan referència a cada un dels socis, hereus, comuners o partícips, respectivament.

6. Els obligats tributaris que vulguin acollir-se a aquest règim ho han de comunicar al ministeri encarregat de les finances un mes abans de l'inici de l'exercici fiscal en què hagi de tenir efecte, mitjançant la declaració censal corresponent.

7. En el cas d'entitats de nova creació, l'opció d'acollir-se a aquest règim s'ha de fer durant el mes següent a la inscripció al Registre de Societats.

8. La base de tributació en la modalitat de determinació objectiva es determina d'acord amb el que estableix l'article 24.bis de la Llei de l'impost. En cas que l'obligat tributari desenvolupi diverses activitats, el càlcul es fa activitat per activitat, i la suma dels rendiments nets de les activitats s'integra en una sola liquidació.

9. L'obligat tributari queda exclòs del règim especial de determinació de la base de tributació quan no es compleixi el que disposen els apartats 1 i 2, si escau, d'aquest article. L'exclusió té efectes des de l'inici de l'any immediatament posterior a l'any en què es produeixi aquesta circumstància. L'exclusió suposa la inclusió en el règim d'estimació directa de la base de tributació.

Capítol setè. Règim especial de consolidació tributària

Article 20. Aplicació i obligacions de comunicació de les entitats acollides al règim de consolidació tributària

1. L'exercici de l'opció pel règim de consolidació tributària s'ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances abans de l'inici del període impositiu en què aquest règim sigui aplicable.

La comunicació ha d'incloure les dades següents:

- Identificació de les societats que integren el grup.
- Còpia dels acords pels quals les societats del grup han optat pel règim de consolidació tributària.
- Relació del percentatge de participació directa o indirecta mantinguda per la societat participant respecte a totes i cada una de les societats que integren el grup tributari i la data d'adquisició de les participacions respectives.

2. El ministeri encarregat de les finances ha de comunicar a la societat participant el número del grup tributari atorgat.

3. Així mateix, quan es produeixin variacions en la composició del grup tributari, la societat participant ho ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances i ha d'identificar les societats que s'hi hagin integrat i les que n'hagin estat excloses. La comunicació de la variació del grup s'ha de dur a terme abans de l'inici del període impositiu en què causi efecte.

4. La renúncia a l'aplicació del règim de consolidació tributària s'ha de fer a través de la declaració censal corresponent, en el termini de tres mesos a comptar de la finalització de l'últim període impositiu en què s'ha aplicat.

Article 21. Obligacions tributàries de les societats que integren el grup tributari

1. Tant la societat participant com les societats participades del grup tributari han de presentar la

seva declaració individual, i han de determinar la seva base de tributació i les deduccions aplicables, sense haver-ne d'ingressar la quota resultant.

2. A més del que disposa l'apartat anterior, la societat participant del grup tributari ha de presentar la declaració consolidada del grup tributari i ingressar el deute tributari, si escau.

3. L'obligació de fer els pagaments a compte del grup tributari recau en la societat participant.

Article 22. Determinació de la base de tributació i de la quota de tributació

1. La base de tributació del grup tributari es determina de la manera següent:

a) Integració en la base de tributació de la societat participant de les bases de tributació de cada una de les entitats participades que integrin el grup tributari.

b) Eliminacions, en la societat participant, corresponents a les operacions internes realitzades entre les societats del grup tributari.

c) Integració de les eliminacions practicades en exercicis anteriors quan les operacions es realitzin davant de terceres persones.

d) Compensació de les bases de tributació negatives del grup tributari, quan l'import de la suma dels paràgrafs anteriors sigui positiu, així com de les bases de tributació negatives pendents de compensació generades per les societats abans que s'integrin en el grup tributari. Aquestes últimes només es poden compensar per bases de tributació positives de la mateixa entitat.

2. La quota de tributació resulta d'aplicar el tipus de gravamen a la base de tributació del grup tributari.

Article 23. Deduccions de la quota de tributació del grup tributari

1. La quota de tributació del grup tributari es minora en l'import de les deduccions que preveu el capítol vuitè de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats.

Els requisits establerts per aplicar les deduccions esmentades es refereixen tant a cada una de les societats que integren el grup tributari com al grup en si mateix.

2. Les deduccions de qualsevol societat pendents d'aplicació en el moment que s'hagin d'incloure en el grup tributari es poden deduir de la quota de tributació del grup tributari amb el límit que correspongui a la societat esmentada en el règim individual de tributació.

Article 24. Obligacions d'informació

1. La societat participant ha de formular, a efectes fiscals, el balanç i el compte de pèrdues i guanys consolidats, amb l'aplicació del mètode d'integració global a totes les societats que integren el grup tributari.

2. Els comptes anuals consolidats es refereixen a la mateixa data de tancament i període que els comptes anuals de la societat participant, de manera que les societats participades han de tancar el seu exercici social en la data en què ho faci la societat participant. En aquest sentit, l'entitat participant ha d'adjuntar a la liquidació de l'impost la informació següent:

a) Les eliminacions practicades en períodes impositius anteriors pendents d'incorporació i les eliminacions practicades en el període impositiu

degudament justificades en la seva procedència i quantitat.

b) Les incorporacions fetes en el període impositiu, igualment justificades pel que fa a procedència i quantitat.

c) Les diferències, degudament explicades, que hi pugui haver entre les eliminacions i les incorporacions realitzades a l'efecte de determinar la base de tributació del grup tributari i les realitzades a l'efecte de l'elaboració dels comptes anuals consolidats.

Article 25. Pèrdua i extinció del règim de consolidació tributària: causes i efectes

1. El grup tributari s'extingeix quan la societat participant perdi el caràcter esmentat.

2. El règim de consolidació tributària es perd per les causes següents:

a) La concurrència en alguna o algunes de les societats integrants del grup tributari d'alguna de les circumstàncies que, d'acord amb el que estableix l'article 43 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, determinen l'aplicació del mètode d'estimació indirecta.

b) L'incompliment de les obligacions a què es refereix l'article anterior.

3. La pèrdua del règim de consolidació tributària es produeix amb efectes del període impositiu en què concorri alguna o algunes de les causes a què es refereix l'apartat anterior. Les societats integrants del grup tributari passen a tributar pel règim individual en el període esmentat.

4. En el supòsit que hi hagi eliminacions pendents d'incorporació, bases de tributació negatives del grup

tributari o deduccions en la quota pendents de compensació en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua del règim de consolidació tributària o l'extinció del grup tributari, cal procedir de la manera següent:

a) Les eliminacions pendents d'incorporació s'integren en la base de tributació del grup tributari en l'últim període impositiu en què sigui aplicable el règim de consolidació tributària.

b) Les societats que integrin el grup tributari en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim han d'assumir el dret a la compensació de les bases de tributació negatives del grup tributari pendents de compensar, en la part que hagin contribuït a la seva formació.

La compensació es fa amb les bases de tributació positives que es determinin en règim individual de tributació.

c) Les societats que integrin el grup tributari en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim han d'assumir el dret a la compensació de les deduccions de la quota del grup tributari pendents de compensació, en la part en què hagin contribuït a la seva formació.

Capítol vuitè. Règim especial de societats que realitzen explotació internacional d'intangibles o intervenen en el comerç internacional

Article 26. Règim especial de societats que realitzen explotació internacional d'intangibles o intervenen en el comerç internacional

1. L'aplicació del règim especial de societats que realitzen explotació internacional d'intangibles o intervenen en el comerç internacional l'ha de sol·licitar l'obligat tributari al ministeri encarregat de

les finances a través de la declaració censal corresponent, en què s'han identificar els sectors d'activitat als quals s'aplicarà i s'ha de fonamentar la concurrència dels condicionaments previstos en l'article 23.2 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats.

2. El ministeri encarregat de les finances aprova o denega aquesta sol·licitud en un termini no superior a sis mesos a comptar de l'entrada de la sol·licitud al registre del ministeri. Si transcorre aquest termini sense que s'hagi produït una resolució expressa, la sol·licitud pot entendre's desestimada. El règim produeix efectes des del mateix període impositiu en què es va presentar la sol·licitud.

3. Contra la denegació de la sol·licitud o la desestimació per haver transcorregut el termini establert en l'apartat anterior es pot interposar recurs davant el Govern.

4. Un cop concedida l'autorització inicial, l'obligat tributari que pretengui aplicar-la en períodes impositius posteriors ha de comunicar aquesta circumstància a l'òrgan competent del ministeri encarregat de les finances, allà on es produeixi un canvi substantiu de les circumstàncies en relació amb les quals estableix l'autorització inicial. Aquesta comunicació ha de contenir una identificació dels sectors d'activitat als quals s'aplicarà aquest règim i la justificació de la concurrència dels condicionants per a l'aplicació d'aquest règim. El ministeri encarregat de les finances ha d'autoritzar l'aplicació del règim especial a les noves activitats d'acord amb un procediment idèntic al que regula l'apartat 2.

5. Els obligats tributaris que es beneficiïn d'aquest règim especial han de detallar a la memòria, en el moment de formular els comptes anuals, els ingressos subjectes a aquesta reducció i diferenciar-los de la resta dels seus ingressos.

Capítol novè. Règim especial de societats de gestió i inversió financera intragrup

Article 27. Règim especial de societats de gestió i inversió financera intragrup

1. La concessió del règim especial de societat de gestió i inversió financera està condicionada a la presentació de la sol·licitud al ministeri encarregat de les finances, el qual pot acceptar o denegar la sol·licitud amb efecte des de la presentació de la declaració censal corresponent.

2. El ministeri encarregat de les finances aprova o denega aquesta sol·licitud en un termini no superior a sis mesos a comptar de l'entrada de la sol·licitud al registre del Ministeri. Si transcorre aquest termini sense que s'hagi produït una resolució expressa, la sol·licitud pot entendre's desestimada. El règim produeix efectes des del mateix període impositiu en què es va presentar la sol·licitud.

3. Contra la denegació de la sol·licitud o la desestimació per haver transcorregut el termini establert en l'apartat anterior es pot interposar un recurs davant el Govern.

4. Un cop concedida l'autorització inicial, l'obligat tributari que pretengui aplicar-la en períodes impositius posteriors ha de comunicar aquesta circumstància a l'òrgan competent del ministeri encarregat de les finances en els casos en què es produeixi un canvi substantiu de les circumstàncies en relació amb les que estableix l'autorització inicial. Aquesta comunicació ha de contenir una identificació dels sectors d'activitat als quals s'aplicarà aquest règim i la justificació de la concurrència dels condicionants per a l'aplicació d'aquest règim. El ministeri encarregat de les finances ha d'autoritzar l'aplicació del règim especial a les noves activitats

d'acord amb un procediment idèntic al que regula l'apartat 2.

Capítol desè. Règim especial d'amortització per a noves inversions

Article 28. Règim especial d'amortització per a noves inversions

1. Els obligats tributaris que adquireixin béns i drets destinats a l'activitat econòmica poden aplicar automàticament aquest règim especial d'amortització per a noves inversions, que consisteix a amortitzar en funció dels coeficients d'amortització lineal resultants de multiplicar per 2,5 els coeficients de l'article 10 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats.

2. L'aplicació del règim dóna lloc a ajustos extracomptables com a conseqüència de les diferències entre l'amortització comptable i l'amortització fiscalment deduïble. Els ajustos extracomptables s'hauran d'incloure de forma detallada en la memòria en el moment de formular els comptes anuals de l'exercici.

Capítol onzè. Règim especial de societats de tinença de participacions en societats estrangeres

Article 29. Règim especial de societats de tinença de participacions en societats estrangeres

1. Els obligats tributaris que vulguin gaudir de l'exempció prevista en l'article 38 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats han de sol·licitar al ministeri encarregat de les finances, a través de la declaració censal corresponent, l'aplicació del règim especial de societats de tinença de participacions en societats estrangeres.

2. Els obligats tributaris que s'acullin a aquest règim especial han d'identificar a la memòria dels comptes anuals els conceptes següents:

- Detall de les participacions en les societats que tinguin o hagin mantingut en l'exercici.
- Valor patrimonial de la cartera posseïda.
- Dividends o reserves que percebin en l'exercici.

3. El règim s'aplica al període impositiu que finalitzi amb posterioritat a l'autorització del ministeri encarregat de les finances, i els successius que concloguin abans de comunicar la renúncia al règim al ministeri encarregat de les finances.

Capítol dotzè. Deducció per creació de llocs de treball i per inversions

Article 30. Deducció per creació de llocs de treball i per inversions

1. Pel calcular la deducció per creació de llocs de treball es computen exclusivament els treballadors amb contracte formalitzat a Andorra que desenvolupin una jornada completa en els termes que disposa la normativa laboral andorrana, i que estiguin donats d'alta al règim general de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

2. Per determinar l'increment mitjà de plantilla, es calcula la plantilla mitjana prorratejant el nombre de persones pels dies de l'any que estan contractades per l'obligat tributari durant el període impositiu, i es compara amb la plantilla mitjana del període impositiu immediatament interior, determinada de la mateixa forma.

Per al càlcul es computen les persones empleades tenint en compte la jornada contractada en relació amb la jornada completa. En contractes de treball en

què la jornada sigui inferior a la jornada completa s'ha de determinar l'equivalència d'aquell contracte respecte d'un altre a jornada completa.

3. Aquest increment mitjà de plantilla s'ha de mantenir durant l'any posterior a comptar del tancament de l'exercici. En cas que no es compleixi aquest increment mitjà de plantilla, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora.

4. El càlcul de la deducció per creació de llocs de treball s'ha d'incloure en la memòria en el moment de formular els comptes anuals de l'exercici.

5. En el cas d'aplicar la deducció per noves inversions fetes a Andorra d'actius fixos afectes a l'activitat empresarial, l'obligat tributari ha d'informar en la memòria del detall de les inversions esmentades i del seu manteniment en els termes que estableix la Llei de l'impost. En el cas que no es compleixi el manteniment de les inversions durant el període mínim de cinc anys, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora.

6. Les deduccions previstes en aquest article, no aplicades per insuficiència de quota, es poden deduir de la quota de tributació dels tres exercicis posteriors.

Capítol tretzè. Beneficis fiscals per la creació de petites empreses durant els tres primers anys

Article 31. Beneficis fiscals per la creació de petites empreses durant els tres primers anys

1. Els obligats tributaris de l'impost sobre societats que es constitueixin com a nous empresaris d'una activitat empresarial o professional i que tinguin uns ingressos inferiors a 100.000 euros poden aplicar-se

durant els 3 primers anys d'activitat el tipus reduït establert a la disposició addicional segona de la Llei de l'impost.

2. Els obligats tributaris que vulguin acollir-se a aquest benefici fiscal hi poden optar en el moment de presentar la declaració de l'impost sobre societats.

Capítol catorzè. Pagaments a compte

Article 32. Pagaments a compte

1. Durant el mes de setembre els obligats tributaris han d'efectuar un pagament a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs el primer dia d'aquest període.

2. El pagament a compte es calcula aplicant el percentatge del 50% sobre la quota de liquidació de l'exercici immediatament anterior.

3. Els obligats tributaris no han d'efectuar el pagament a compte durant el primer exercici de l'activitat.

4. La declaració del pagament a compte es fa mitjançant el model corresponent aprovat pel Ministeri de Finances.

Capítol quinzè. Gestió de l'impost

Article 33. Obligació de registre NRT

1. Els obligats tributaris han de donar-se d'alta al Registre Tributari i han de disposar d'un número de registre tributari (en endavant, NRT), que han de sol·licitar a través d'una declaració censal. Aquest número és únic per a tots els tributs estatals. La sol·licitud s'ha de formalitzar a través de la declaració censal corresponent.

2. El ministeri encarregat de les finances ha de portar un registre tributari en què s'han d'inscriure les entitats que siguin obligats tributaris d'aquest impost.

3. Les societats civils, herències jacents, comunitats de béns i totes les entitats o patrimonis autònoms regulats a l'article 31 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, s'han de donar d'alta al règim d'entitats mitjançant el model corresponent aprovat pel ministeri encarregat de les finances.

En el moment de sol·licitar l'alta en el Registre Tributari aquestes entitats han d'aportar el document privat o públic, segons el cas, que acrediti la seva constitució.

Article 34. Declaració, autoliquidació i ingrés del deute tributari

1. Els obligats tributaris estan obligats a presentar i subscriure la declaració per aquests impostos el mes natural següent als sis mesos posteriors a la conclusió del període impositiu, mitjançant el model corresponent aprovat pel ministeri encarregat de les finances, a les oficines habilitades del Departament de Tributs i de Fronteres, o via telemàtica a l'oficina virtual del mateix Departament.

La declaració es pot presentar abans del període esmentat més amunt, sense que això tingui, però, efectes sobre els terminis d'ingrés o de devolució del deute tributari.

2. Els obligats tributaris a què es refereix l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei de l'impost han de declarar la totalitat de les seves rendes, exemptes i no exemptes.

3. En el moment de presentar la declaració els obligats tributaris han de determinar el deute tributari corresponent.

Article 35. Devolució d'ofici

1. Les devolucions d'ofici a què es refereix l'article 60 de la Llei de l'impost, es fan mitjançant transferència bancària o xec nominatiu en favor de l'obligat tributari

2. Els obligats tributaris a què es refereix l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei de l'impost han de presentar declaració per aquest impost per obtenir la devolució.

Article 36. Mitjans de pagament

1. Els obligats tributaris han d'ingressar, si escau, l'import de la quota de liquidació i del pagament a compte utilitzant qualsevol dels procediments següents:

a) Pagament en efectiu fins a un import de 15.000 euros.

b) Targeta de crèdit.

c) Domiciliació bancària.

d) Xec nominatiu a favor del Govern d'Andorra.

e) Transferència nominativa a favor del Govern d'Andorra, presentant una còpia del document acreditatiu de la transferència juntament amb les declaracions de l'impost.

2. En cas de pagament per domiciliació bancària, la manca de pagament comporta l'augment del deute tributari amb l'import de les despeses de retorn.

Article 37. Obligacions dels fedataris públics

1. El fedatari públic ha de remetre per la via telemàtica al ministeri encarregat de les finances una relació de les entitats, els obligats tributaris de l'impost sobre societats, la constitució, l'establiment, la modificació o l'extinció de les quals hagi autoritzat durant el trimestre natural immediatament anterior.

2. Els titulars del Registre de Comerç i Indústria, els titulars del Registre de Professionals Titulats, Col·legis i Associacions Professionals i els titulars del Registre d'Associacions han de remetre al ministeri encarregat de les finances, per la via telemàtica, la informació en relació amb la constitució, l'establiment, la modificació o l'extinció referent a les modificacions de les entitats que es produeixen en aquests registres durant el trimestre natural immediatament anterior. La mateixa obligació incumbeix els notaris pel que fa a les escriptures i altres documents que autoritzin la constitució, la modificació, la transformació o l'extinció de tota classe d'entitats.

3. La relació a què es refereixen els apartats anteriors s'ha de presentar dins dels quinze primers dies del trimestre següent.

4. En la declaració hi ha de constar, agrupada per mesos naturals, la informació següent:

a) Dades identificatives de l'entitat o de les persones físiques.

b) Objecte del document.

c) Data del document.

Disposició derogatòria

Es deroga el Reglament d'aplicació de la Llei 95/2010, de l'impost sobre societats, i de la Llei 96/2010, de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, del 13 de juny del 2012.

Disposició final

Aquest Reglament entra en vigor el mateix dia de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 23 de setembre del 2015

Antoni Martí Petit
Cap de Govern

Data de publicació BOPA: 30.09.2015

(núm. 66, any 27)

www.bopa.ad